

защото азъ съмъ убѣденъ, че нищо нѣма да направите. Политиката на вашето правителство се състои въ това да не зачита своитѣ най-жизнени интереси". Слѣдъ тия думи той се оттегли. . . .

А когато нѣкои отъ дипломатитѣ го запитали защо той именно прѣдложи щото Босна и Херцеговина да бждатъ окупирани отъ Австро-Унгария той отговарилъ, че понеже прѣдложението трѣбва *непрѣменно* да бжде формулирано, той помислилъ, че е по-добрѣ това прѣдложение да бжде направено отъ Англия отъ колкото отъ Германия.

Само единъ отъ дипломатитѣ на Великитѣ Сили се намѣрилъ да протестира противъ тоя своеобразенъ начинъ на присвояване даромъ чужди земи. Тоя дипломатъ билъ италианскиятъ делегатъ графъ Корти, дипломатъ отъ старата школа, съврѣменникъ на Кавуръ и Шварценбѣргъ, съ голѣмъ опитъ и познания. Той запиталъ Андраши отъ каква гледна точка изхожда Австро-Унгария за окупацията на Босна и Херцеговина. Въпросътъ билъ формулиранъ доста неясно и съ общи думи. Веднага подиръ това Андраши станалъ, погледналъ най-напрѣдъ Бисмарка и послѣ, като устремилъ погледътъ си направо къмъ графъ Корти, казалъ:

— „Господине прѣдставителю на Италия, Австрия като окупира Босна и Херцеговина, изхожда отъ европейска гледна точка. Нѣмамъ нищо друго да прибавя“.

Този отговоръ произвелъ на графъ Корти странно впечатление. Той не възразилъ нищо и не проговорилъ вече въ конгреса. Това сжщото поведение държалъ и неговия другаръ, графъ де Лоне.

Нѣколко дена по-късно, когато турскитѣ делегати замолили италианскитѣ да интервениратъ въ конгреса и да прѣдложатъ и поддържатъ, щото окупацията да бжде врѣменна, графъ Корти отказалъ да се намѣси въ тоя въпросъ, като заявилъ, че той не може нищо да направи, понеже билъ прѣдупрѣденъ, че неговото намясване ще се счита като *casus belli*.

Като вѣнецъ на всичко това Биконсфилдъ държалъ една рѣчь, повече за галерията и за общественото мнѣние въ Англия. Между другото той казалъ и слѣднитѣ думи: